

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 430
din 30.09.2015

Dosar nr: 613/2014

Petiția nr: 6.877/15.10.2014

Petent: M.N.C.

Reclamat: Statul Român prin Guvernul României

Obiect: dispoziții discriminatorii ale O.U.G. nr. 8/2014 în ceea ce privește restituirea taxei de poluare pentru autovehicule instituite prin O.U.G. nr. 50/2008

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural ales al petentului

1.1.1. M.N.C. , ..

I. 2. Numele și sediul reclamațiilor:

1.2.1. Guvernul României, mun. București, Piața Victoriei nr. 1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul reclamă discriminarea instituită prin dispozițiile O.U.G. nr. 8/2014 (art XV) care prevede că hotărârile judecătorești devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015 în ceea ce privește restituirea taxei de poluare pentru autovehicule instituită prin O.U.G. nr. 50/2008 se va realiza în mod eșalonat pe parcursul a 5 ani.

2.2. De asemenea, petentul solicită sesizarea de către C.N.C.D. a Avocatului Poporului, a Curții Constituționale pentru suspendarea efectelor dispozițiilor legale criticate, în virtutea dispozițiilor art. 17 și 18 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

III. Citarea părților

3.1. Prin adresa nr. **6.877/18.11.2014** s-a realizat procedura de citare față de petent, cu invocarea din oficiu a excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.) conform Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008, în temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicat (în continuare **O.G. nr. 137/2000**).

3.2. Procedura a fost legal îndeplinită. Petentul nu s-a prezentat.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția înregistrată la C.N.C.D. cu nr. **6.877/15.10.2014** (filele 1 – 4 la dosar) petentul solicită emiterea unei hotărâri prin care să fie constatat caracterul discriminatoriu al dispozițiilor art. XV din O.U.G. nr. 8/2014 și să se dispună, în virtutea art. 17 și 18 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, sesizarea Avocatului Poporului, a Curții Constituționale, precum și a altor instituții abilitate în vederea suspendării efectelor dispozițiilor legale criticate.

4.1.2. Petentul subliniază că taxele de poluare, în diferitele forme în care au fost reglementate (taxă de primă înmatriculare, taxă de poluare, pentru emisiile poluante etc.) contravin dreptului european care interzice discriminarea directă sau indirectă, a produselor provenind dintr-un stat membru față de cele naționale. Astfel, cu toate că reglementarea acestor taxe este în continuă schimbare, există numeroase dosare pe rolul instanțelor de judecată având drept obiect restituirea taxelor de mediu încasate ilegal.

4.1.3. Astfel, dispozițiile legale prin care se produce discriminarea sunt art. XV din O.U.G. nr. 8/2014:

(1) Plata sumelor prevazute prin hotarari judecatoresti avand ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule si a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobanzile calculate pana la data platii integrale si cheltuielile de judecata, precum si alte sume stabilite de instantele judecatoresti, devenite executorii pana la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata in fiecare an a 20% din valoarea acestora

(2) Cererile de restituire ale contribuabililor prevazuti la alin. (1) se solutioneaza, conform prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in termen de 45 de zile de la inregistrare, iar plata transelor anuale se efectueaza conform graficului stabilit de Administratia Fondului pentru Mediu

(3) Termenul prevazut la alin. (1) curge de la data implinirii termenului prevazut la alin. (2)

(4) In cursul termenului prevazut la alin. (1) orice procedura de executare silita se suspenda de drept

(5) Sumele prevazute la alin. (1), platite in temeiul prezentei ordonante de urgenta, se actualizeaza cu indicele preturilor de consum comunicat de Institutul National de Statistica.

(6) Procedura de efectuare a platii titlurilor executorii va fi stabilita prin ordin comun al ministrului mediului si schimbarilor climatice si al ministrului finantelor publice, cu respectarea termenelor prevazute la alin. (1)

(7) Platile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise pana la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante de urgenta si pentru care nu a fost demarata procedura de executare silita se efectueaza cu respectarea prevederilor alin. (1)-(6).”

4.1.4. Astfel cum statuează instanțele naționale și Curtea de Justiție a Uniunii Europene, petentul precizează că Statul Român a instituit o taxă contrară dreptului european, taxă discriminatorie pe care contribuabilii erau obligați să o achite cu ocazia primei înmatriculări în România a unui autoturism second – hand provenind din alt stat membru, descurajându-se astfel importul acestor produse în România.

4.1.5. Prima formă a discriminării instituită prin art. XV din O.U.G. nr. 8/2014 la care face referire petentul este tocmai acea procedură de punere în executare a hotărârilor definitive având ca obiect restituirea acestor taxe de poluare, care presupune eșalonarea acestor sume pe o perioadă de 5 ani, câte 20%/an.

4.1.6. Prin urmare, art. XV din O.U.G. nr. 8/2014 conduce la amânarea (limitarea în timp pentru viitor a) efectelor hotărârilor CJUE obligatorii pentru Statul Român, aspect asupra căruia, petentul consideră că C.N.C.D. este competent și legal investit prin demersul său de a combate practicile Executivului român de a emite acte normative contrare dispozițiilor dreptului european.

4.1.7. A doua formă a discriminării prezentată de petent este reprezentată de situația justițiabililor care, urmând aceleași proceduri judiciare, în cauze având același obiect, respectiv restituirea taxelor de poluare, au obținut hotărâri definitive înainte sau după intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 8/2014.

4.1.8. Petentul consideră că aspectele discriminatorii pot fi susținute și raportat la dispozițiile art. 16 alin. 1 și cele ale art. 53 alin. 3 din Constituția României, discriminarea existând între persoanele care au inițiat aceste procese în același timp dar soluționate la momente diferite din considerente care nu au ținut de diligența lor, precum și între persoanele care chiar dacă au obținut titluri executorii, unele au obținut executarea acestora, iar altele nu au solicitat punerea în executare până la intrarea în vigoare a acestor dispoziții și astfel că nu se mai pot adresa organelor de executare. Această ultimă categorie de persoane, în opinia petentului, beneficiază cel puțin de termenul general de punere în aplicare a hotărârilor judecătorești de 3 ani reglementat de art. 705 din Codul de procedură civilă (iar potrivit altor opinii, termenul de 5 ani, reglementat de Codul de procedură fiscală la art. 91).

4.1.9. Petentul consideră, de asemenea, că are loc o încălcare a dispozițiilor art. 53 alin. 2 din Constituție, prin restrângerea accesului la mijloacele procedurale în materia punerii în executare a hotărârilor, în raport cu situația justițiabililor care au beneficiat de aceste mijloace procesuale până la data de 28.02.2014, criteriul evidențiat în crearea regimului juridic preferențial fiind criteriul temporal.

4.1.10. Raportat la competența C.N.C.D., petentul subliniază că, deși se pun în discuție grave probleme de constituționalitate, în virtutea art. 18 alin. 1, se impune

intervenția C.N.C.D., solicitând astfel demararea tuturor demersurilor legale de care dispune în vederea suspendării efectelor dispozițiilor legale criticate.

4.1.11. Urmare a excepției de necompetență materială invocată din oficiu, petentul formulează punct de vedere prin răspunsul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 19.793/05.12.2015 – filele 7 – 10 la dosar, (respectiv 19.793/05.12.2015 – filele 11 – 15 la dosar), reiterând cele precizate în petiție și subliniind că solicitările sale nu au vizat înlăturarea de la aplicare a dispozițiilor art. XV din O.U.G. nr. 8/2014.

4.1.12. De asemenea, petentul subliniază că nu a solicitat înlăturarea dispozițiilor legale criticate, iar în virtutea competențelor generale atribuite prin lege, C.N.C.D. poate interveni cel puțin din perspectiva dispozițiilor art. 18 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, prin analiza fondului problemei aduse în discuție, respectiv analizarea caracterului discriminatoriu al dispozițiilor art. XV din O.U.G. nr. 8/2014.

4.1.13. Prin urmare, petentul solicită respingerea excepției de necompetență materială invocată din oficiu de către C.N.C.D. și pronunțarea unei hotărâri în care să se constate caracterul discriminatoriu al art. XV din O.U.G. nr. 8/2014, cu consecința sesizării de către C.N.C.D., în virtutea atribuțiilor sale de mediere, a instituțiilor abilitate să înlătore efectele discriminatorii ori să modifice dispozițiile cu caracter discriminatoriu.

4.1.14. Prin adresele cu nr. 2.940/29.04.2015 (fila 16 la dosar), 3.167/07.05.2015 (fila 17 la dosar), respectiv 6.178/25.09.2015 (fila 18 la dosar) și 6.186/25.09.2015 (filele 19 – 20 la dosar), petentul solicită stadiul dosarului.

4.2. Susținerile reclamatului

—

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că prin dispozițiile O.U.G. nr. 8/2014 (art XV) se prevede că hotărârile judecătorești devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015 în ceea ce privește restituirea taxei de poluare pentru autovehicule instituită prin O.U.G. nr. 50/2008 se va realiza în mod eșalonat pe parcursul a 5 ani.

Colegiul director ia act de faptul că a fost invocată, din oficiu, excepția de necompetență materială a Consiliului față de aspectele sesizate.

5.2. În drept, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.3. În speța supusă analizei, în exercitarea competențelor sale, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.4. Luând act de susținerile petentului, atât prin petiție, cât și prin punctul de vedere formulat, raportat la excepția de necompetență materială, Colegiul director constată că potențiala faptă de discriminare invocată de petent este *de facto* echivalentă unei probleme de constituționalitate, iar răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director, deoarece C.N.C.D. își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării

și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii și care atrag răspunderea contravențională.

5.5. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.6. Coroborând aspectele deduse soluționării cu jurisprudența sa, Colegiul director conchide că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane.

5.7. De altfel, Curtea Constituțională, prin **Decizia nr. 997 din 07.10.2008**, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii prin hotărâri ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.8. Curtea Constituțională a reținut prin **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art. 18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art. 19 alin. (1) lit. c), precum și art. 20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art. 2 alin. (3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale juridiciale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, a alin. (3) la art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului juridicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art. 16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale juridiciale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

5.9. Prin urmare, Colegiul director a decis admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. în conformitate cu **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale** raportat la cele semnalate prin petiție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în conformitate cu **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale**.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului și instituției Avocatului Poporului.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MANOLE PETRE FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 30.10.2015

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Motivată și tehno-redactată: T. B. / C.M.I.

Verificat SCSR